

Conseller delegat de Comercial de la Forja, indústria dedicada al ram del metall, Miquel Santesmases Mur ens fa cinc cèntims dels orígens d'aquesta firma del Ripollès: **"Coneguda primer amb el nom de La Farga Casanova, és l'hereva de l'activitat de dues empreses molt antigues. Els estudis sobre la farga catalana demostren que poc després de la caiguda de l'imperi romà la metal·lúrgia ja era una realitat a Catalunya."** La farga catalana ha passat per moments molt difícils: **"Després de la dictadura, l'obertura a l'exterior va obligar a fer front a la competència estrangera. D'altra banda, els automòbils eren cada cop més barats, o bé el seu preu no s'incrementava d'acord amb el cost de la vida; per contra, les prestacions que incorporaven els vehicles eren cada cop més. Tot plegat sotmetia els proveïdors a una gran pressió."** I encara en tenen, de dificultats: **"Els contractes d'aprovisionament de peces amb la indústria automobilística requereixen anualment una reducció dels preus d'un cert percentatge. El meu sector, no tan sols a Catalunya, sinó també a la resta de l'Estat espanyol i a Europa, ha sofert les conseqüències d'aquesta situació, en forma de reestructuracions, per exemple."**

Malgrat les dificultats, l'esperit de La Farga Casanova es va mantenir viu i va donar lloc, amb l'ajut de les institucions públiques, al que ara coneixem com Comercial de la Forja, firma de 470 treballadors, al càrrec de la qual hi ha en Miquel des del 1992: **"Disposem de quatre divisions: la forja lleugera, l'extrusió, la forja pesant i els mecanitzats. Ens dediquem a la producció de peces de seguretat per a vehicles en general de gran tonatge –fins i tot avions–, amb unes prestacions mecàniques i de resistència molt destacades. El suport de fre n'és un exemple. Aquestes peces requereixen un esforç mecànic molt elevat per aconseguir la forma desitjada. Per modelar-les es poden fer servir premses o martells, havent escalfat prèviament el metall."**

Comercial de la Forja –Comforsa– té una missió molt clara, **"potenciar i modernitzar la forja a Catalunya, i alhora mantenir el teixit industrial a la comarca del Ripollès, un indret que recentment l'American Society for Metals va declarar punt clau de la indústria metal·lúrgica."** Empresa puntera en el seu sector, ha aportat notables innovacions al món de la forja, sempre centrades en sis punts estratègics industrials: **"La millora contínua dels processos, l'automatització, la incorporació de tecnologies avançades, l'increment d'operacions addicionals a la forja, l'estalvi energètic i els procediments ecològics."** Els beneficis d'aquesta firma són admirables: **"Enguany hem venut per valor d'uns 8000 milions de pessetes. Més del 80% de la nostra producció està destinada a països i comunitats de fora de Catalunya."** I, tanmateix, **"el nostre nombre de clients és molt reduït, ja que es tracta de multinacionals amb una gran presència arreu del món. Servim els principals fabricants d'automòbils i de maquinària pesant dels cinc continents."**

Arribats a aquest punt, no ens podem estar de preguntar-nos qui és aquest home que ha estat capaç de crear una companyia d'aquestes característiques. Miquel Santesmases, fill de Madrid, es va llicenciar en ciències físiques a la universitat de la capital espanyola. Tres anys més tard es doctorava en enginyeria per la Facultat Electrotècnica de l'Escola

Federal de Zuric. Amb un currículum com el seu, que l'ha dut en multitud d'ocasions lluny de les nostres fronteres, no és estrany que sigui tot un poliglota: **"Parlo francès, anglès, alemany i italià."** És soci de clubs i circuits econòmics de Barcelona i Madrid, la qual cosa **"em proporciona amplis contactes des del punt de vista empresarial."**

La seva formació, de caràcter **"tecnològic"**, l'ha capacitat per responsabilitzar-se de força empreses. 44 anys en el món de la indústria el converteixen en expert en una bona pila de sectors: **"He estat gerent d'una firma elèctrica i director general d'empreses del sector metal·lúrgic. He tingut la sort d'haver-me vinculat tant a l'empresa pública com a la privada."** Si alguna cosa tenien en comú totes les firmes públiques era el seu objectiu: **"Impulsar el creixement de l'empresa i del lloc on s'ubica. Tanmateix, se les ha acusat molt sovint de viure del patrimoni de l'estat, dels pressupostos generals. Jo sé molt bé que la tasca que desenvolupo a Comercial de la Forja és en benefici del Ripollès. I no tan sols de la comarca, sinó de tot Catalunya i del món, perquè avui tenim contactes i projectes a països molt diversos."**

En Miquel no parla només per ell: **"Tots els qui he vist treballar per a empreses públiques ho feien com si el negoci fos seu. El món de la indústria pública està ple de gent que s'ha dedicat amb tota la seva força i il·lusió al creixement de l'empresa. I és que mai no és una persona sola qui tira endavant un negoci. No es pot parlar d'una empresa en primera persona: o la senten tots els treballadors o la indústria se'n va en orris."** Reconeix que **"sempre hi ha qui es deixa arrossegar en lloc d'empènyer, qui frena i no accelera."** Ell, però, pot amb tot el que li posin al davant. La prova és que **"des de l'any 1994, tot i no disposar de noves ampliacions de capital, hem fet grans inversions. L'any passat, sense anar més lluny, per un valor superior als 2000 milions."** Fins i tot es permet generalitzar: **"Al meu parer, la situació de la indústria a Catalunya és la millor de tot l'Estat espanyol. Estic convençut que actualment és el motor d'Espanya i fins i tot d'Europa, i que continuarà sent així."**

Una altra de les sospites de què és víctima la indústria pública fa referència a la possibilitat que pateixi interferències polítiques. En Miquel nega en rodó aquesta possibilitat: **"Al contrari, les personalitats polítiques catalanes s'han limitat a col·laborar amb l'empresa. Quan veuen que hi ha un equip que treballa amb il·lusió i resultats positius fan tot el que poden per ajudar. Comercial de la Forja fins i tot ha fet visites de caire empresarial arreu del món acompanyada d'autoritats."** La seva confiança en la classe política és total: **"La política del conseller Antoni Subirà i el seu equip de col·laboradors, basada en els fonaments del president Jordi Pujol, ha de prolongar-se si volem que la indústria catalana continuï impulsant l'economia espanyola."** Per a ell, no es tracta d'una qüestió **"de partits polítics, sinó d'idees. El bon funcionament d'una indústria com la nostra, ubicada en un entorn com és el del Ripollès, és la millor mostra de l'èxit de l'actual sistema de gestió de la indústria catalana."** Aquest és Miquel Santesmases, un veritable impulsor de la nostra indústria, tant dins com fora de les nostres fronteres.

**“Tots els qui he vist
treballar per a empreses
públiques ho feien com
si el negoci fos seu”**

Miquel Santesmasés - Campdevàrol (Ripollès)